

Abstrakt

V moderní jazykovědě došlo, zdá se, od 90. let minulého století k posunu zájmu od *langue* k *parole* a od diskrétních kategorií k více "mlhavým". S tím přichází potřeba revitalizovat některé starší termíny, které se postupně přestaly používat protože popisují něco (zdánlivě) vně systému. Jeden takový termín je *hypostáze*, synchronní fenomén slovtvorby při jistých omezeních (např. nulová derivace z již skloněného slova). Účelem této práce je prozkoumat jeho užitelnost v moderní jazykovědě a možnost jeho revitalizace.

V této práci souhlasím s dnes již přijímanou představou, že každý gramatický systém je ze své podstaty nedostatečný s ohledem na kompletnost svých funkcí a potřebuje (se) čas od času adaptovat na nové situační okolnosti prostřednictvím kompenzačních strategií; některé z těchto způsobů lze společně nazývat "hypostáze".